

ქართული
გრაფიკის
კვლევა

სამსახური

თებერვალი 1937 წ. 25

სამსახური

—საკვირუელია: სამსახურში თავს უსაქმოდ კარგად ვგრძნობდი. —სახ-
ლში კი —ვერ ვსვენებ.

მისტერ სტაბილერ

ოთხი წლის წინად, როცა ჩვენ პირველ ხუთწლედს ვეგებებოდით, უცხოელი მისტერ სტაბილერი, დიდი მექარხნე და მწარმოებელი სტაბილური ღიმილით შეყურებდა თავის გრანდიოზულ ქარხნებს.

საბჭოთა ხუთწლიანი გეგმა მას სასაცილოდ არ უკუნოდ და საკუთარ გახეთქილ ღიმილს რინთ სწერდა, რომ ეს არის ბლმევიკების ავადმყოფური თანატანის ნაყოფი.

— დნეპროსტროი! მილიარდიანი ჰიდრო-სადგური! ჰმ! მაგნიტოგორსკი, ორ მილიარდ მანეთიანი, გიგანტი! ჰი! კუნნიეცკატროი, უდიდესი წარმოება მსოფლიოში! ჰმ! სოფლის კოლექტივები! ხა. ხა!

ასე იცხოვრდა მექარხნე სტაბილერი და წარმოებას ანვითარებდა

— სადა ჰყავთ ხალხი, სად აქვთ ფული, სად იშოვი სპეციალისტებს სახამ ხუთწლიანი გეგმა შესრულებოდა, ბოლშევიკების ხსენებაც აღარ იქნება! — ბრძანებდა ბატონი სტაბილერი და კმაყოფილებით ისვენდა ხელს უღვაშებზე.

გავიდა მხოლოდ ოთხი წელი და

ხუთწლიანი გეგმა უკვე შესრულდა. ბატონი სტაბილერი, რომელიც შედარებითმა სტაბილიზაციამ უკვე წაიღო თქვენი ქირი, თავჩაქინდული ზის ჩამქრალ დომენას ლუმელის წინ და უკვირს:

— დნეპროსტროი, მილიარდიანი ჰიდრო-სადგური უკვე ააგეს მაგ წყუთლებმა! მაგნიტოგორსკი, ყველაზე უდიდესი წარმოება მსოფლიოში აგებულია, ვაი! კუნნიეცკატროი, სვირსტროი, შტერსტროი, ჰი! საშინელებმა! დონბასი, ტურკსიბი, ამო, ნიჟე-გოროდს, სტალინგრადის, ხარკოვის ქარხანა — გიგანტები! მიშველეთ! ჩემ-საკუთარი ქარხნები სახელოსნოებია მათთან შედარებით...

— მისტერ სტაბილერი! თქვენგან მასწავლად დამხადებული ყაუა აღარ იყიდება. უმუშევრებს დაქარგვით...

— რა დაქარგვით?
— მუიდველობითი უნარი!...
— მაშ ყაუა... გადაყარეთ ზღვაში... ორი-სამი გემი...
— აღარც სხვა პროდუქტები იყიდება...
— გადაყარეთ ზღვაში...

— მუშები მიმშ-ტარებენ ნუკლეუს ბიან...
— გადაყარეთ ზღვაში... ესე იგი დაითხოვეთ სამუშაოდან, ქარხნები მაგრად დაკეტეთ და გასაღები აქ მომიტანეთ...

მისტერ სტაბილერი გაკოტრდა. მისი სტაბილიზაცია დასრულდა ახლა იგი თავჩაქინდრული დადის ქუჩაში და გამკლულ-გამომკლულს შეუჩივის:

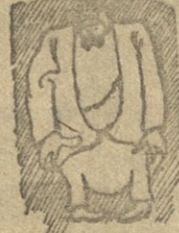
დაანგრიეს ჩვენი ცხოვრება ბოლო შევიკებმა! ხუთწლელი მართლაც შეასრულეს, რალაც, ოთხ წელიწადში! ახლა უკვე უკლასო საზოგადოებას აწებებენ!...

სტაბილერთან ერთად დადიან სხვა მექარხნე მისტერები, ლორდები, ჯონები და სხვებო. ისინი სასოწარკვეთილებით ეკითხებიან გამილულებს...

— ხომ არ გინახავთ, თვალი ხომ არ მოვიკრავთ?
— რისთვის, რას ეძებთ?
— აი იმას, მუიდველობითი უნარს... მისმა დაქარგვამ ვაგვანადგურა... ალღარ-ალღარსან.

== ღ ე კ ე უ ე ბ ი ==

„სიზრდნე“ — სიცრუე

ნიუ-იორკი. გამოვიდა ახალი წიგნი საბჭოთა კავშირსა და აშშ. სტალინის შესახებ რომლის ავტორს (კემბელი) აღმოაჩნდა სიტუაციაში ე ფეხები. წიგნი დიდი ტირაჟით გავრცელდა, რადგან შიგ ბევრი ტყუილება.

გეგმიანი ქმედი

გეგმიანი. მთარბობი თავმჯდომარე შლიტბერმა აღმოაჩინა, რომ ფაშისტებისა და სოც-დემოკრატების პროგრამა ერთმანეთს ასლია. პრემიერმა მოიხმო ორივე პარტია და ერთმანეთს დაძმობილა.

ახალი ბიგლსა

ბოკიო. ერთა ლიგის ლოცვა-კურთხევის შემდეგ იაპონიამ ახსენა ღმერთი და კიდევ დაიპურო ჩინეთის ახალი პროვინცია ფეხე. გამარჯვების აღსანიშნავად ღმერთს ათასი ჩინელი შესწირა მსხვერპლად და რამდენიმე ქალაქი სოლომ-გომორად გააცამბრკერა. ნანკინის მთავრობის ვედრება არ მიიღო ღმერთმა, რადგან უმსხვერპლო იყო.

ღრუბლიანი ოღეები

ლონდონი. ხუთწლედის ოთხ წელში წარმატებით დამთავრებამ ისე იმოქმედა ლონდონის ატმოსფერაზე, რომ მზის ერთხელაც არ გადმოუხედა ქალაქზე. ამ ნიადაგზე გახშრდა პესიმისტური ლექსების წერა:

ჩვენი ბებერი ლომი ლონისგან დაიკალა. სწყურია თუმცა ომი, მაგრამ არ შესწევს ძალი.

ელავი—ჰავი

რომი. რომის ჰავის ჯიბე ვათხელდა მორწმუნეთა რიგებსავით და საყლაპავი შემოაკლდა. დაცარიელებული ჯიბისა და სტომაქს შესაისებად ჰავი იხდის იუბილეს ქრისტეს გარდაცვალებიდან 1900 წლის შესრულების აღსანიშნავად.

დაჯილდოება

პარიზი. ყოფილმა „სოციალისტმა“ იმემად პრემიარმა პოლ-ბონკურმა, მიზანს მიაღწია და დაითმსახურა კაპიტალს სავატიო მსახურის სახელწოდება. ამის გამო ასევე დამსახურებულმა ვანდერველდემ მილოცვა გამოუგზავნა ბონკურს.

გეგმი

გუმი-გაპის წერილი

„ს ა კ ს“

ლოპარ-... მან.

— ძმაო „ზაკო“, წერილსა გწერ შორეული ლოპარებით, მუსულმანურ ყაიდაზეც წინ გაგიონ სალამს ფერხით,

და უშორეს ამისაგან „ღმერთს“ ვსთხოვ, ესე იგი, ალახს, რომ შენთან მეც მომაშოროს ამ გაყინულ ტყედიდის ტალახს.

ამბობენ, რომ მანდ, ტფილისში მშობალია და მასთან თბილა, ჩვენს პაწია ფილიალშიც ასი კაცი მოწყობილა.

მეხეროდ მეც რომ ვიქნე, რას დააკლებს იგი კასას? ჩინ ხომ არ და სასახური გაუწიოთ მშობილ მასას?!

თუ შენც მეტყვი, დაეძმრევი ტფილისისკენ მოვთოკავ გზას, ხარჯების დასაფარავად წამოვიღებ წყვილ ირმას რქას.

მეტი ჩვენში, შენც ქე იკო, ბუნებას რა მოაოია? ირმის რქა თუ მისი ჩლიქი— აი, ჩიენი პროდოქია!

ირობული ეს განძი კი გვეწყოს ზნთა სავაქროში, თორემ ისე „ლოპარტოოგპრიდს“ დაიძახებენ შინა ამ დროში!

მართალია დეფიციტი დიდიან დიდიან სოლ იზროვი. მაგრამ მეც რომ მოვემატოთ, ამით საჭი არ წახდება.

„პრედობა“ და სხვა ასეთი რესპუბლიკას თო სთხოვს არაიბ?, ამ თ როლოლორიაც სულ წინ მიდის და იმარჯვებს!...

მაშ ასე მეც... მაგრამ რაო? რა მესმის, ძმაო „ზაკო“? ვინ წავკვიდა აგი საქმე, საჯაყი და საარაყო?!...

ასი კაცი... თუ ფილიალში ვინ მოსივალა?— მას ცხოვრობის რა სკოლია! სმინოა ის ხათაბა...!

სჩანს, ჩვენს წმინდა მისწრაფებებს

არ ვიფასობს ხალხი, არა, ვიგოთ ისევე ამ რუნდრაში, თუ არ არის მეტი ჩარა!

შბოლოდ... ეპ, თუ ბრძოლის ნიქმეს.

მით ზიანი მიგაყინოთ და ამ როგარ კომპონიზმი აღრე ველარ ავაშენოთ!... მაზირა.

აღარ იკვლია ინდაურები

— შენც რაზე ხარ? შენ ასე მოკვლები, უბედურო...
— კარგი, ქალო გეყოფა!
— ჰმ, გეყოფა!.. მეყოფა უქმელობა, სიტრტვლე..

— საქმელოც გაქვს, და საცმელიც, თჯახს მიხედე, მომჭირნობა და თადარიგი დაიჭირე და ყველაფერი თავის დროზე გექნება.

— არ გოცხვინია მაინც? უმაღლესი განაალებს მოვილია, მთელი შენი ახალგაზრდობა წიგნების ჩიჩინში გაგიტარებია და იოაება გჯობნის?

— ვინ იოსება?
— ვინ იოსება და აი შენი მეზობელი იოსება, რომელიც ხელის მიწე რასაც ძლივს ახერხებს.

— რითი მჯობნის?
— ყველაფრით. შეხედე მის ცოლს როგორ ჰყავს მოკაზმული, ჩულქებს ეოთხელ რომ ჩაიცვამს, გადაადებს, არ კადრულობს მეორედ ჩაცმას. ყოველდღე ქაფი აქოთ. ყოველდღე ინდაურები იკვლება მისას.

— ალბად, ქურდობა, ჩემო კარგო, თორემ...
— ქურდობს კი არა. შნო აქვს ცხოვრების, შენ კი ყველაფერში უშნო ხარ...

ტყვილა კი არ გამომიტირეს ჩემმა ნათესავებმა შენ რომ გამოგყვეცი ცოლად.

განა ერთხელ და ორხელ იყო ასეთი ლაპარაკი ჩვენს შორის? თითქმის ყოველდღე. ცოლი, რომელიც მე უსათუოდ პატარს მცემდა თავის დროზე, ჩემი ლანძღვის მეტს არაფერს აკეთებდა მთელი თვეების განმავლობაში. სახლში შესვლა შეეძლოდა... და ყველაფერი ეს იყო ნიქარი იოსების მიზეზით.

— მართლაც არ ვარგივარ, — ვეტყვიდი ხოლმე ჩემს თავს და სევდი

ანი შევეყოლები ინდაურებს, რასმცნ თაც თავს ავღებინებდა ყოტქტ... რე დღეს იოსება.

თითქმის ჩემი ოჯახის ასაფორიაქებ ლადო, სწორედ იმ დროს გამოატრევდენ დასაკლავად ინდაურებს, როცა ჩემს მეუღლესთან საუბარი ყოველგვარ ზომიერებას სცილდებოდა და ერთმანეთს გარეგნულ მხარეებს „გამკობლით“ შესაფერისად.

ესაჯებოდი... რა არისო კაცი იტყვის, არც უნდა მიაქცო ყურადღება ქალის აეთ უსაფუძვლო წუწუსს.. მართალია, მაგრამ როცა ეს მეორდება თითქმის ყოველდღე, ძალა უნებურად ექცევი ხოლმე ნერვიულ ატროსფერია გაელენის ქვეშ და იძულებული ხდები ხმა ამოიღო გათელილი ღირსების დასაცავად.

ყველაზე მეტად ის მაწუხებდა, რომ იოსებას ვჯობივარ აიგოძითაც, განითაც, ქკულითაც, აზროთაც, ჯამავი რი ხომ მასზე საძჯურ მეტი მაქვს და მაინც... ასე მიწასთან გასწორებულ ი გრჩები ჩემი ცოლის არგუმენტაციით.

მე უკვე შევეუროვდი იმ აზრს, რომ ჩემ ცოლსა და ჩემს შორის ხიდი საბუნდონოდ ჩატყდა და საკმარისი იყო ის ვინმე ნიქარს გადაჰყოფდა, რომ უკა მოუხდავად მოახდენდა „თვით გამოოცენება“.

მაგრამ მოხდა ამბავი, რომელმაც ცოტათი განამტკიცა ჩემი პოზიციები. იოსება დაიკარგა. ერთი კვირაა არსად ჩანს. მისი ცოლის გადმოცემით „კომანდიროვკაშია“. ჩემს ბაფშეს კი სკოლედან დაბრუნებისას დაუთხახავს ორი მთიარაღებულის თანხლებით ზე ითანპარის მახლობლად მიმავალი და რაც მთავარია, იოსებისას აღარ იკვლება ინდაურები.

სამეირ-გან-შეიხ.

ნ ე კ რ ო ლ ო ბ ი

„გარდაიცვალა ამერიკის ყოფ. პრეზიდენტი კულიჯი“.

(ვაზეთებიდან)

დააობლა ამერიკა! როგორც მრგვალი კულიჯი გადაგორდა საიქიოს— გადიცვალა კულიჯი,—

ამერიკის რესპუბლიკის პრეზიდენტი ყოფილი. სააკაოს „ზეციური“ არჩია სამყოფელი.

მის სიკვდილზე არც ცრემლს დავდი

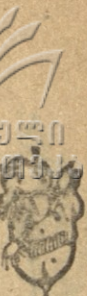
არც დაუკრავ დაირას, მაგრამ მან თუ ცა არჩია, მე ვარჩევდი აი რასა:—

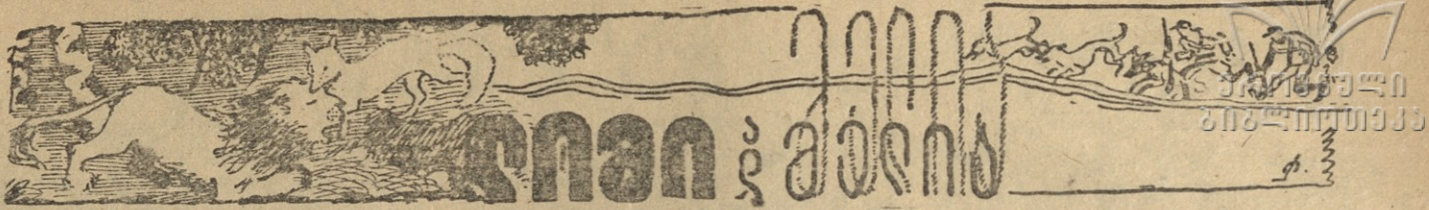
სჩანს, რჩეულებს აღარ წყალობს მათებრ მოანგარე ცა! (პარიზს მოკლეს პრეზიდენტი მოკვდა პუანკარეცა)

და მსურს მივწვდე საიდუმლოვს, ვით ფშაველის მინდია, მსურს გავიგო, რომ მიდიან,— რატო კენტად მიდიან?

მართო წახვლა ხომ მოაწყენთ?! (მერე ისიც კი ჩუმად!...) კენტად წახვლა რას მიქვიან!— დე, წავიდენ ბითუმად!

მედღუბა

რამუნებზე მონადირემ
ტყეში ნახა ლომის კვალი.
შიში იგრძნეს, მაგრამ მაინც
გაუბრწყინდათ სახე-თვალი.

მელას გული წაუვიდა,
როცა ლომი დაინახა.
აცახცახდა, ჩაიკცა,
სულ გაუშრა საწყალო, ხახა.

ლომმა მიოხა რომ უწოდა
„მეგობარი“ და „ძამია“,
მელამ უთხრა:—რა იქნა, ძმაო,
არაფერი მე-მე-მე.

სწრაფად გეგმა შეადგინეს,
ჩაესაფრენ ნადირობ შეფეს.
არ გასულა უიდი ხანი,
რომ ძაღლებმა დაიყვეს.

დააპირა მან ბოჩქიდან
გამოვარდნა და გაქცევა...
მაგრამ ლომმა ხ...
აუკრძალა მას განძრევა.

ოთხს ჩემს პირში არ ჩასულა
ჭათამი და არც ვარია.
ძლიერ იწუნებარ, აგრამ რა ვქნა,
უნდა ითხრა შენ ვარია.

მოიმარჯვეს თოფი ხელში,
გამოვარდა კლდიდან ლომი;
დაედევნენ თოფ-ძაღლებით,
გაიმართა დიდი ომი.

უთხრა: —მელავ, შიში ნუ გაქვს,
არას ვაფრებ ძამიანო.
მეგობარო, დაპრალს მეძებს
მონადირე სამიანო.

სანადიროდ წასიოა მინდა,
დაე-ანდი კიბოც მგონი.
სამი დღეა ამ ჩემს კბილოვს
არ უნახავს ბატის ზონი!

როგორც იქნა, დაქრეს ლომი...
მაგრამ ლომმა თავს უშველა,
მიიმალა ბუჩქნარებში,
სად ცხოვრობდა წუწვი მილა.

შენ აქედან რომ გაიქცე,
მიხედვიან რომ მე აქ ვარ,
დამეჩხმიან და მომიკლავენ.
ხელთ უჭირაით თოფი და ქვა.

ლომმა უთხრა: გამიგონე,
რაკი ვგზომ გვია პური,
ოღონდ დარჩი. ნუ მიიხზარ,
და მომქამე ცალი ყური.

„აუკრძის სიუჟარულით ლომს კოხნიდან“

ნახ. მარიაშის.

ამერიკა: —ჭირდით ელაგრებათ გარყვნილი დედაბერი, მაგრამ მან
ჯუროის სიუჟარულის გამო, შეხედეთ, როგორ ეაღერება და ვნებინადა
ჰკოცნის.

—კარგი მითი. მაგრი იყოს!—
დაეთანხმა სტუმარს მილა
და მოსკამა მან ლომს ყური,
ყოლი ასი ჩაისველა.

ლომი მორჩა რა წავიდა,
არ იძია მასში შორი.
მელა თორემ ჭრახულობდა:
„ლომს მოისმამე (ალი ასობი“.

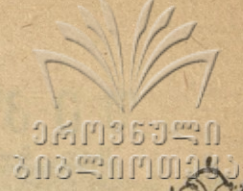
ისალი.

იაპონია — ერთა ლიგას

მეგობრებო,
შეხე,
შეხე,
რა კარგია, ჩვენი თეხე!
შეხე,
შეხე.
როგორ ვესვრით ჩინეთს მეხებს.
სულ აუღდამთ მათ აქედან
სამუთამოდ სადგომ ფიხებს.
ჩვენ ვიბრძოდით ბარე ხუთ დღეს
და სხვას მივსცემთ აწ ამ კუთხეს?!
არა, ჩვენო მეგობარო,
ამ ამბებზე მშვიდო, წყნარო.
იარაღი დიდხანს ვლესეთ.
დიდხანს ვხებეთ,
დავიპყარით უკვე თეხე...
შეხე,
შეხე,
რა კარგია ჩვენი თეხე...
ხე-ხე-ხე-ხე!

ჯანზი.

ლია ჟურნალი

უცნობო ქურდო!

მე ვერ გიცნობ. იქნებ ვერც შენ მიცნობ. (არც არის საგალობლო ყველა კლიენტებს იცნობდე).

მოგაგონებ 1932 წლია 25 მაისს; გორიდა გათავისებულ ბოროტობის მატარებელს, სწორედ ტფილისის სადგურში, როცა ძაბრეველი გაჩნდა, ცვირწია ამაცალე ჩემოდანი, რომელიც მქონდა კოსტიუმი, ზეწრება, საცვლები, ბალიძის პიოები, ბავშვები დასაცემელი და სხვა აუცილებელი რამეები. ათასი მათეთის ღირებულების საქაველი წაიღე. ბევრს გეტყუთ მე და ტფილისის სისხლის სამართლის მილიციამ, მაგრამ ვერ ვნახეთ. ყოჩაღი ყოფილხარ, ყოჩაღი.

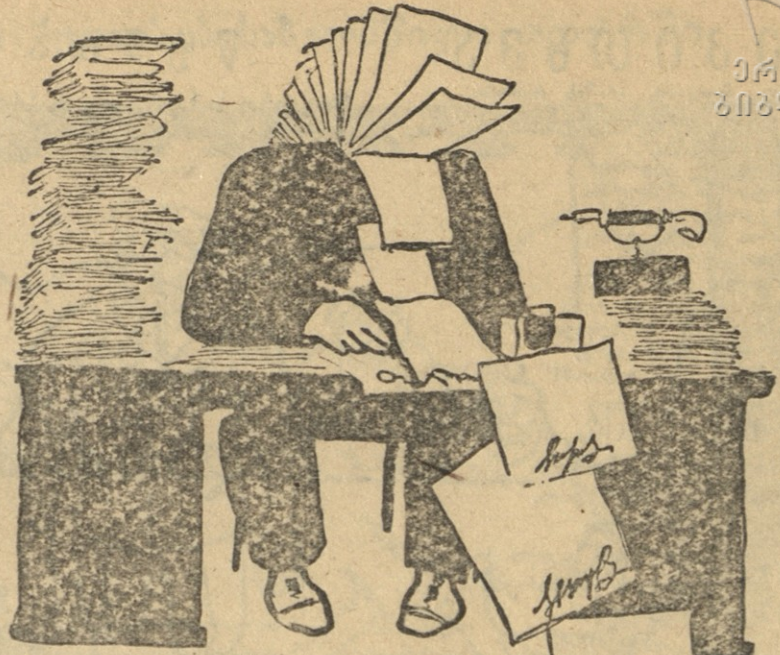
ახლა ერთ რაბეს ვთხოვ, მომისმინე კარგად. იმედი მაქვს თხოვნას შემისრულდეს.

შეიგან დაზარალებულმა მიემართე გორის რაიონმასკოშ—ობლიგაციების გაყიდვის ნება მოეცა. მან ჩემი თხოვნა შეიწყნარა, მაგრამ შეშინებულნი ალალოს თავმჯდომარე ნიკო მთვარელიძემ ამ დადგენილებას წააწერა: „უანონო და არ გაიცემა“. გაამარტებაც მომცა ასეთი:

სასამართლოს დადგენილება უნდა გეჭიროს ხელში, რომ ნამდვილად მოგპარეს ჩემოდანი სხვა და სხვა ნივთებით.

აბა, კარგად დაფიქრდი. ვის უნდა ფიქვილო სასამართლოში თუ არა შენ? ისე როგორ გამოიტანს დადგენილებას სასამართლო! აი ამას ვთხოვ—გამოჩადი ვინ ხარ; მომეცი საშუალება, რომ გიჩვილო. ძალიან მიკვირს რაის გიშნია შენ ვინ ხარ! მე თითონ მოვიყვანე მაგალითებს.

სოფ. ზურგაღეთის მოქალაქე ადიკაშვილმა მოიპარა ტირიფონის არ-

ხელს ჭაღაღზე ძე აწერს. არ კითხულობს იგი არც ერთს!

ადრე მიღის, გვიან მოღის, დაითხოვენ ნეტა როდის?

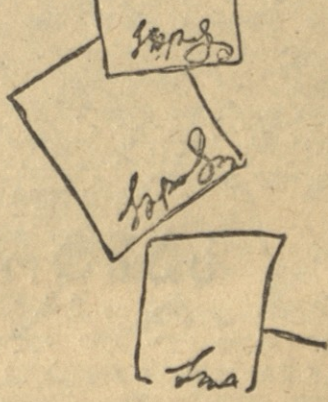
რაცია, მაგრამ ის კაცი თავისოფლილ დადის და ზურგაღეთის საბჭოს თავმჯდომარე ბ. ადიკაშვილს, რომ შკაფი დაუბრუნონ „პატრონს“

იავე არხზე კანტორიდან ტყვიავის მოქალაქე ვინმე ჩიხლაძემ გახურებული ფეხი მოიპარა, რომელიც შემდეგ თავისივე ზურგით მოატანინეს. მარა ეს კაცი ახლა თავისოფლილ დასეირნობს.

შენ იქნებ ის გაფიქრებს, რომ ჩანოვართვა რამე არა. ნაქურდალის ჩამორთმევა რო აი ხდება! მაგ. გორის რაიონში ხიდებებს დაავლიჯეს მოაჯირები, წყლის ღარებს, მოაჯირებს გვერდები. მაგრამ პასუხს ქურდებს არავინ თხოვს ამის შესახებ. ცხადია ზედნეტი ყოფილა.

იქნებ ნიკო მთვარელიძის გეშინია! არაფერია. მართალია ამ პატარა ტანს კაცს ძალიან დიდი ხმა აქვს ყვირილი უყვარს. ლაპარაკიც იცის დედის მოხსენებით, მარა რევილივრს მაინც... ხსენებით ლაპარაკი შენთვის უცხო არ იქნება.

თუ გირჩევნია ტფილისში გამოცხადდი. ჩემთვის სულ ერთია, გამოცხადების ნუ გეშინია. შენ კი არა, საბჭოს წევრმა ილია ფაღვამ ფანჯრები გატეხის საშუალებით დაიჭირა ს. კვიციანი ბინა, როცა ბინის პატრონი მივლინებაში იყო წასული.

ფაღვამ რეა შეიარაღებული კაცით ანაგრეს და ბინას და ელოდა კოლმევილის მოსვლას, რომ ბინა შერჩენოდა. მაგრამ ჩაერია საქმეში საქ. წყ. მეურნობის სამმართველო, იმე. ტეხნიკოსთა სექცია და სხვა ორ განიზაკიბი, რომლებმაც შესძლეს ფაღვამს გამოსახლება. ოთახის გატეხა, მთელი ეზოს აფორიაქება და საბჭოს წევრობის ღირსების დაქინება ტყეპალივით შერჩა. (ალბად პატივის ე.ტ. ცემენ. მის ბიბლოურ წვერს) აუ და ან გვერად, უცნობო ქურდო. გამოჩნდ. ვინც ხარ: არაფერი ასე და აწვევრად უცნობო ქურდო გამოჩნდი. ვინც ხარ: არაფერსაფრთხე არ მოგელა. მომეცი მხოლოდ საშუალება გიჩვილო, რომ სასამართლომ დად. დასტუროს შენს მიერ ჩემი გაქურდება.

სიგონ ალა.

ბის არ რიბი და გააერთი შაოი. ის შკაფი ჩამოართვა არხის ადნინისტ-

შეკითხვა

(სოფ. მაიდანის აბანოს რაიონი.)

მკითხველებო, გაიცანით ჩემი მიზანქობულია. უცხო ვინმე არ გვეგონოთ ჩვენს სოფელში ქებულისა! დღე-ღამე კოთხეობაში მუდამ არის ცეცხლი, ტაში; ქვიფს მიზო მეთაურობს თვითონ არის ტოლმბაში, საქმისათვის მისულ გლეხებს შიშით შიგ ვერ შეუბედვს, გამგებობა რად სდუმს აგრე, როცა აბანო აველა ხედვს? ჩანგალი

სოფ. კოკი ვარ. რაიონი

სამსონმა სთქაი: ჩემთვის ვზივარ, ვერვინ მოვა ჩემხედლო, გავიხედე სერხედლო „ნიანგი“ ზის ცხედლო წინ მოუძღვის ნიანგორებს დაგეშილი ჩემხედლო. გამწიეს და გამომწიეს მოვეყვე კალმის წვერხედლო. გამოამუღავენეს რაც ვიყავ ვით ვაჭარი ყოფილიო. ვერ მშველის ძმა-ბიჭები მფარველი და ძმობილიო. გაიგეს ჩემი წარსული, სალდა დავმალე კუდიო, საჯადრისს პანდურს მოველი როგორც ვაჭარი, ქორდიო! რუსჩელი.

წუნი

ზოგიერთ სამკერვალო ფაბრიკების პროდუქტი.

საყლო აქვს ვიწრო, მოკლე, ცალი მხარე გრძელიაო. ვინც შეკრა ეს სამოსი მას გაუხმეს ხელიაო.

ქობულეთი

(„საინფორმაციო“ აბანო.)

ჰა, ნიანგო, ყური მიგლე ქობულეთზე ვიწყე წერა, სამკურნალოდ ჩამოვედი, მეც გამწირა ბედის წერამ! ზღვისა თბილი აბანოა და ამანოს მოქმედებამ სწორიო ვითხრათ გამოკა. იგი ხშირად არ მუშაობს მილი სკდება. წყალი სდივა, მოწყალე დაც არსადა სჩანს, ავად გახდა-შეაცივა. მეორე დღეს ქარი არის ზღვა აღელდა, ნაპირს სდივა, და აგრეთვე „კაჩეგარი“ ლოგანში წევს თავი სტიკვა! რომ დიდი არ გაგაგრძელო, (არ ვსთქვა სიტყვა გაბერილი) ეს აბანო ერთ კვირაში მუდამ არის დაკტილი! **გრაგუნა**

სამტრედილიდან გამგზავრება

საღვთრი უსაქმო და მოხეტიალე ხალხით სავსე იყო. ჩემი ავლა-დიდება იქვე ნაცნობს დავუტოვე და, ვინაიდან მატარებლის დაგვიანება ორ საათს აღმატებოდა. დროს მოკვლის მიზნით მტერ-მეგობრების ნახვა გადავწყვიტე.

გზაში წავაწყდი რაიკოპკავშირე-ავმაჯლომარეს აშხ. ნასყიდა-შერის. მან გამომკითხა ჩემი სახის გამოჩენილებების არჩევულებრივობა.

— მივიღიარე, — მოვუტყვი სიტყვა. — ოხ, დმერთო მომკალი! — და თითქოს ძალიან შეწუხია.

განშორებისას დავულოცე მეტი ჩარჩ-ვაჭარბის მოხილვა კოპერაციამ და მეტი დროს ტარება და ქეიფი.

ორი ნაბიჯი არ მქონდა გადაღვმული. რომ უკანიდან ვილაცა მწვდა მკლავში.

მუშკოთის თავ-რე ტიგრან გიგუა შეიღე აღმონდა:

— შენთან საბასო ბევრი ჩამ მქონდა და კაი დროს შემხვდი! — დაიწყო მან.

— გშორდები ტიგრან! — და თან ოხერა ამოვაყოლე.

— მიწა კი გამისკდეს! ეს რაგორ შეიძლება! აირია კაცი თავისი

მუშკოთის შემხარავ და აწეწილ-დაწეწილ საქმეებსავეთ.

ათთიქის გამგე ჩაყდენ პაპაეას ნახვა მიხდოდა. მაგრამ ამ დროს კოსტა ჩაჩუმ თითების პირში ჩადებით დამიფუტეინა.

— რაიონის უფროსი ვარ. აი, ხედავ ცანე გაკრულ დრუბელთა ნაფლეთებს, რომლებიც ჩემს დასაღუბაად ემზადებიან, დამენმარე მათ დასაშლელად და...

— აწი ვერ მნახავ კოსტა — და მივეუთითე მის წარსულ შეცდომებზე.

ვინახულე კომუნალურ განყოფილების გამგე აშხ. ილარიონ სტურუა და ველაპარაკე არსებულ უგეგმო ქალაქის კეთილმოწყობაზე და ბაზრის კომიტეტის თვითნებობაზე.

შევიტყვი აღმასკომის კაბინეტში და მოვაგონე გზების და ბოგირების წელიწადში ერთხელ მაინც ვახსენება. აღმასკომის ინიციატის მივეცი უკანასკნელი გაფრთხილება, რომ ის ბეჯითად იყოს თავის მოვალეობისაღმი და მიაქციოს მეტი ყურადღება ცოდნის შექმნას.

საფინგანმა. — ალექსანდრე კვერცხემ პირობა მომცა: რომ ის დღე-იდან უღიერად არ მოეპყრობა საქ-

მისათვის მისულებს და მასწავლებლებს აბუჩად არ აიღებს.

პროტსაბჭოს თავმჯდომარეს აშხ. ალექსანდრე ჩაჩუას ხელწერილი ჩამოვათავი, რომ ის დაუყონებლად ამოქმდიებს საკვეშირო და საკლუბო მუშაობას და იავშირებს მისცემს შესაფერ მუშავენს.

არც რე. გზისა და არც სააღმშენებლო საუბნო კომიტეტებში არავინ დახმვდა. ისინი ქალაქში შეშის საქრეგოდ წასულიყვნენ.

საექსპლუატაციო რაიონში ვერ გავებდე შესვლა (ლიტურხანჯლიან ელემენტების შემხვინდა).

სერგო ნადირაშვილის თავისებური პოლიტიკა სვედით მოვიგონე და გამოვბრუნდი.

საღვთრის უკანა კარებთან ჩემი მეგობარი თვალკრემლიანი შემხვდა.

თურმე ჩემიც და მისი ხაბაკიც ვაზეთის ყიდვის დროს ვილაცას წავლო.

დავამშვიდე მეგობარი (მეტი რა გზა იყო) და მივეცი იმედი დაკარგულის ოდესმე აღმოჩენის შესახებ, მღვრიე თვალებით ერთხელ კიდევ გადავხედე საიარის უფროსს: მიხამდივანს. — ჩამოვეციდე რიონოდის სათვებურს და გავემგზავრე აბანოსა კენ. **ჭანგელი ზნიპი.**

— ოპერატორია უკანასკნელმა მიღწევებმა დააბრკილა, რომ ზაფხულობით თბილა, ხოლო ზამთრობით—ცივა. ამისი საუკეთესო დამამტკიცებელ საბუთად შეგვიძლია დავასახელოთ ჩვენი თეატრი. ზაფხულში ჩვენს თეატრში მაყურებლები ასედაა. თეთრ ტანსაცმელში, მუხუჭქაღ ჩაცმულნი, ხოლო ზამთრობით კი აი — ასე არიან შებუდრულნი! — და ქუთაისის თეატრის ერთ-ერთმა ხელმძღვანელმა მიმითთა აუდიტორიაში მჯდომ მაყურებლებზე, რომლებსაც, ზოგს რა ეცვა და ზოგს რა: ნაბადი, პალტო და, წარმოიდგინეთ, საბნებაც კი მოეხურათ.

— ვისაც ნაბადი და თბილი პალტო აცვიით, ისინი არ ვაკვივდებიან! — მიიხრა ხელმძღვანელმა კვიციანი გამომეტყველებით.

- კი, მაგრამ რისაც არ აცვიო?
- მათ უნდა შეიძინონ ასეთი. — მოკლედ მომიჭრა.
- კარგი ამბავია!
- დიახ, კარგზე უკარგესი ამბავია. ქუთაისის თეატრს არ ახსოვს თავის

ასეობის ისტორიაში ასეთი მიღწევა აქ წინედ მუშაობდენ დიდი თეატრალები: მესხიშვილი და მარჯანიშვილი. მაგრამ ქუთაისის თეატრი მაშინ არ ასულა გამარჯვების შმ მწვერვალზე.

— როგორ მოხდა ეს საქმე?

— „შვეიკის თავდადასავლით“, ალბათ თქვენც გრძნობთ როგორ საშინლად ცივა დარბაზში, მაგრამ მიუწედავად ამისა, მაყურებლების სიცილი და ხარხარი თეატრის კედლებს აზანზარებს და სიცივეს ავიწყებს პათ. აი, ფარდა აიხლება და თვითონ თქვენ დარწმუნდით! და ხელმძღვანელი გვერდში მომიჯდა.

ფარდა აიხადა და ჩვენს წინ გადაიშალა ამ გვერდზე მოთავსებული სურათი.

— ეს დადგმა ჩვენი რეჟისორის უდიდესი მიღწევაა. მსოფლიო თეატრს არ ახსოვს ასეთი დადგმა. მე მგონია, რომ ქუთაისის თეატრი ააღა პარაკებს პრესას და...

— მეც მგონია, რომ ააღაპარაკებს, მაგრამ როგორ?

— არა მარტო ჩვენს პრესას, უცხოეთშიაც გამოეხმაურებინ ამ თეატრალურ რევოლუციას, რომელიც ჩვენ მოეხდინეთ... დიახ, უცხოეთიდან ჩამოვლენ ქუთაისის თეატრის შესაწავლად.

მართლაც ხარხარი განუწყვეტელი იყო დარბაზში.

— პიესის მუსიკალური იმპროვიზაცია კიდევ მეტად ამშვენიერებს სპექტაკლს. — მიხსნიდა ხელმძღვანელი.

და მართლაც „ორკესტრი“ კარგად გადმოსცემდა მუცელაშლილ ადამიანს მუცლის ზმურობას, რაზედაც აუდიტორია სიცილით კვდებოდა სპექტაკლი გათავდა.

გამოსასულელ კარებში ისმოდა ლაპარაკი:

— ნეტავი ქალაქს ჰჭონდეს ასე კარგად მოწყობილი კანალიზაცია და ამდენი ჩიჩმა, ხოლო საავადმყოფოს — ამდენი ოყნები.

ტ. ლში ასე „კმაყოფილი დაიშალა“.

წმენდის წინ

(მსპრობთად თამაშული პრისტამ-
ფორმის შემსწავლად მისი)

წმენდა იწყება, რა ვქნა?
თავში ვისალო რა ქვა?
როცა მკითხავენ
რა გააკეთე?
რა წყალში ჩავარდე, რა ვთქვა?
—აწი დავიპყრობ მიღეთს,
იცო, ქრისტეფორე:
ნიჩაბს დაადებს
პარტია უმსგავსო შვილებს.
ლოკი მზარა საქმე
გვანთფუზობლი აქ მე.
ვთქვითოლი:
ვიცოდე რა როგორ კეთდება,
რათ მიწა... ან რაში ვაქნევ,
სპეცად თუ გადავქეცი,
ვთქვი — რისთვისაა მუავს სპეცი?
ტენნიკის დაქრობა
გეგონა შეცდომა
ბეცი ხარ. ქრისტეფორ, ბეცი
უვილას ვიყავი მე ძმა,
მიუვარდა ღვინის შესმა,
ქე გადამავიწყდა.
რომ ა' ივარგებდა
ხაზინის ფულბის შექმა.
პოლიტიკური ხაზით.
კაცი ვარ მეტად ნაზი,
და ოპორტუნისში
ისე შემეტვისა,
რომ ეხლაც კისერზე მაზის.
სამი გავაგდე ცოლი,
დღეს ვარ მეოთხეს მყოლი.
რა ვქნა! ვერ ვიშოვე
ჩემი საკადრისი
და ჩემი მანდატის ტოლი.
რა დროს მოვიდა წმენდა,
ეს რა დღე გამოიტენდა.
ოტირე ქრისტეფორე
შენზეა სწორედ წმენდა.
ნეტა დამიხსნის ვინა?
ნეტა სადა აქვს ბინა?—
იმ კომისიიდან,
მე რომ გამწმენდენ,
არვინ მიმიღებს შინა.
ვაი, ქრისტეფორ, ვაი,
თავში ისაღე ქვაი!
შენ არვინ მიგიღებს,
შენ არვინ მოგიხმენს.
შენ ვერ გავრეცხავს ზღვაი.
ახე „ტკბილად“ ამღერებდა
ჩონგურს ქრისტეფორე:
დაიქებდა ჭურჭრულანას
იგი ღობე-ყორე.
გავიგონე, ჩავიწერე,
ქრისტეფორეც ვნახე,
გასწი, ვუთხარ: შენი რომ თქვა
ჩვენიც დაიძახე.

სოზნიკა

საუველური არ ითქმის ჩვენს ტრესტზე — არაფერს ვაკეთებთ, ნამდვილი უმუშევარი ვართ, მაგრამ ჯამა-გირს დიდს ვღებულობთ.

გ ა მ ო ც ა ნ ე ბ ი

- გიორგი წამგლეჯაძე სხვადასხვა დავსებულებიდან თვითრად ღებულობდა ჯამაგირს 2400 მანეთს. თვითრადი დაწესებულება მას აღეცდა თვითრად 400 მანეთს. ამოცანა გვეკითხება: რამდენ დავსებულებაში მუშაობს გიორგი წამგლეჯაძე?
- არც ერთში, მასწავლებელი.
- სწორია.
- სავაჭრო აგენტმა საქონელი შეიძინა 1000 მანეთად. ეს საქონელი გაყიდა 1500 მანეთად. რამდენი დარჩენია მოგება სავაჭროს?
- არაფერი მასწავლებელი.
- რატომ?
- იმიტომ, რომ სუთასი მანეთი მივიღებთ დასარჯად.
- სწორია.

ზოკი

„ს ა ქ ე ი ს“ ხ ა ლ ხ ი

კაპიტალიზმის ქვეყნების იმპერეული დეკრეტებით ცდილობენ კრიზისის ჩაქრობას.

ეროვნული
გეგმობითი

ნახ. თოდბა.

„შაღბი“ განაღდა დეკრეტის, ღულგობი გაანსუროსა,
„საქმე არ ქონდეს სუროსა, დაჯ.დეს და არახუნოსა“.

ბევრს არ მოსწონს კანონი
 (კანონი) დადგენილება,
 შეგვიშლიათა თამარია
 სილაშის ქმნილება.
 ამბობს: „თუ გავაძლინე
 დღე ორი ან ერთი,
 რა მოხდა აქ ისეთი
 ხომ არ გასწორა დღერთა“.
 ან მე რა დავაშავე
 განაცხადა კატონა
 წესი ვერც დიცხელი
 შემიძღეს რატონა
 ვახ. როგორა ჩავასბა
 გაიძახის ვანია,
 ერთი დღისთვის სამაზურს
 უთხრა „დასვიდანი“?
 პურის წიგნი დავკარგო
 მაშ რა ვეზამო შევიღოსა?
 სად ვიწიღებ დახურულს
 ასეთ სასაოიროსა?

დავკვრავთა პასუხი

ვინც ჩვენს ჯგუფს შეარტყმს
 შორს აქედან იგია!
 დისკალინით გავხარდით
 დამკვიდრობის რიგია!
 ჩონ თუ გვირეკ კანონებს
 ვინც არ ემორჩილება,
 გამტყენებს შეუღარდით
 ცაქის დადგენილება.

ქველ-ილი.

ხიდისთავი

(მორაბის რაიონი)

ხიდისთავში თავმჯდომარეთ
 ქააკეტაძე მიშელია
 სოფლის საბჭოს „ხიომძღვანე-
 ლობს“

ღონო უყვარს წითელია.
 კულაკებთან შეჯიბრი
 უყვარს ღვინის სმაშია,
 მათ ხურიაზე ლეკურია
 ხშირად უთამაშა.
 ერთხელ ერთ ცხენს შეხვდა,
 გასცა განკარგულება:
 „დაუჭირეთ სანქაროდ
 ჩვენად არ შეგულება“.
 დაიჭირეს საწყალი.
 საპრობილეს ჩაატყეს,
 და გარედან კარებზე
 დიდი კლიტე დაადეს.
 პატრონს უთხრა: „არ მოგცემ
 ვმარა მაგრი თარღში,
 უფლასციხელ საქონელს
 რა უნდა რომ ხმარებში?
 ოცდა ათი მანეთი
 უნდა გადაიზადო,
 ან იმ მენ ცხენთან ერთად
 ბეგაჩა მოიხადო“.
 ააკოცეს საწყალ კაცს
 ოცდა ათი მანეთი,
 და იმ ფულით დუქანში
 „კოც“ ერთმანეთი.

თავდაცვის საბჭოს მდივანთ ვარ
 მე გამყრელიძე მიშაო,
 მიყვარს ქეფი, სიმღერა,
 პური და ღვინო სხვისაო!
 რაიკოპკაგშირს ტვიზულში
 სასადილო აქვს კარგია,
 მივალ და ღვინოს გადავჭრავ,
 არაფრის არ მაქვს დარდია,
 ათი მანეთის მაგიერად
 ხუთ მანეთს ვაძლევ ხელზეო,
 კარგად ვისწავლე ხრიკები,
 თუ არ დამადაგა ყელზეო,
 მონგრებულნი ვიცი იპო,
 გინ რას ვაბილაგს ჩემზეო,
 დედას ვუტოვებ სუფევლას,
 ვაცაყვებ დანის წიგნსაო.

ოკაილი წიყაა

გულმა გული

ნახ ღონის.

კულაკი — რად არ მომილოცე
 ახალი წელი ნიკიფორე?
 — წელი როდის-ღა გვაქვს, ბიჭო,
 რა ხანია, რომ ორივეს მოგვწყვტებს
 მაგ ვერანა ბალშევიკებმა.

მოსენაგზ ნიანგს

მსურს ამ წაილით, ნიანგო,
 გაგაცნო საქმე ჩვენია,
 შენობა მხად გაქვს კლუბისთვის
 ქვეითკრით ანაშენია.
 სასადილოც გვსურს მოგაწყობთ,
 საქმეა მეტად საქირო,
 მაგრამ ღოო გადის და ჯერაც
 დაწყობას არიან აპრობს.
 კლუბის გახანას ვერ ეღირსა
 აქ სტუდენტობა მრავალი,
 და გზა გვეზომა წინსვლითა
 კულტურისადენ საეილი.
 პარიკმახურთა არტელმა
 კბის ქვეშ მოაკლათა,
 არ მიდიოდა ვაცეში,
 ჩვენ მივიყვანეთ ძალათა.

შანი.

სახკვევის ტრესტსა ვესტუმრე,
 ავიღე ხელში კალამი
 და მოწიწებით უთხარი
 ლოლობერიძეს საღამი.
 უთხარი საწვინაგვემების
 როგორ სრულდება ფუნქცია,
 სახკვევის სასადილოებს
 სჭირდება რეკონსტრუქცია.
 ტრესტსა აქვს თავის ტრანსპორტი,
 ცხენები ნოღუვლელია,
 ერთი კი მოკვდა ლურჯა და
 ოთხის მორჩენა ძნელია.
 დახუთულები თავლაში
 წყურვილ-მბმშილით ვედებიან,
 ტრანსპორტის თანამშრომლები
 გულგოლიად ეკიდებიან.
 ტრანსპორტის გამგეს წერეთელს
 ფეხზე კიდია ყველაში,
 მისი საქმეა ლოთობა
 და სულ სხვა გულის ძვერანი.
 სასადილო აქვს სახკვებას
 სასტუმრო „გრანდოტელთანა“
 შიგ განავით გახლავთ გრიგოლი
 „მუბრძოლი თავის ბეღთანა“.
 უნდა ამოვდგათ ლაგამი
 ვრაც მიუძღვის ბრალია,
 გამოიჩიჩქნე-ყურები
 სახკვევის გამგევე. ალია.

დ. მაღლაკელი

წიფლა გაკე

(მორაბის თემი)

მორაბანში რომ ჩახვიდე,
 გასწავლიან წიფლაგაკეს,
 შიგ აკოლაა, ოჟაფენი
 იწყველიან მწარედ თავბედს.
 სე აი არ გეაქვს და რვეული,
 კალამი და კალმისტარი,
 თავმჯდომარეს ვერას ეტყვი,
 ისე სტეჭეფს, როგორც ხარია:
 — როგორ მოდა ჩემთან ამ დროს,
 ენა როგორ გამაღე
 და ქალებთან კამბინოში
 არშიყობა შემეძალე?! —
 ახლა მასაც მევევები —
 როგორი გეაქვს სოფლის გზები:
 ლოდებია შუა გზაზე,
 ისე დგანან, როგორც მთები:
 კოლექტივის განაჩარხი
 აქ ვილაკამ დასწვა ხიდი
 და გავსლის ღროს მდინარეზე
 კიდელია დიდხე-ლიდი.
 წყლისგან კაცი წანაღები
 ღიპზე არტყამს თავს და სხეოოს,
 თავმჯდომარეს ეს არ აფრთხობს
 ქალითან ხელებ-გადახვეულს...
 შენ, ნინგო, გზიუწები
 გადაგვალო შენი თიალი
 და დარჩას... დომარეს
 „დაუყოცნო“ რბილი, ძვლი.

კილა.

ფოტოგრაფი (მიცვალებულს) — წახარად! არ გაინძრეთ, ვიღებ!

გ ა ც ი ლ ე ბ ა

ანდაზაა ზვენებური:
„ააფრინე ალალიო“ —
(თუ არა გყავს, რას ააფრინე?)
„რაც არ არი, არ არიო“.
ლოზუნგია ფაშისტური
(— ვფიცავ მერს, დარიკოსო) —
კრისისი და კომუნისმისი
ჩრდილი გაქრეს არ იუოსო.
და მუშათა მოძრაობას
ამოედევას ლაგამიო
მოვიხმართ ყველა ხერხი,
ბორკილი და ნაგანიო.
ამ ლოზუნგმა, რომლის რიხი
მქუხარეა ელვა-მეხსე,
არა ერთი ჩინოსანი
შეაჯინა ვირის კეხსე.

გაუძნელდათ, ვერ შესრულდა
შუბლმამგრების აზრი „წმინდა“
და პორტფელი მინისტრების
პანტასავით ჩამოსცვისდა.
ფონ-ბაპენიც გაბოთურდა,
— ვერ ჰკვეთს ხმალი ბლაგვი, ძველი
ჩამოართვეს რეისკანცლერს
კანცლერობის საფარძელი.
მალე სხვისი ჯერიც მოვა:
დიდი ხანი, ვგრძნობ, არ გასტანს
რადგან მათი უძღურება
ვერ შეიბამს ეფვანს კატას:
ძალი არ აქვთ. ანდაზაა:
„ააფრინე ალალიო“ —
(თუ არა გყავს რას ააფრინე?)
რაც არ არი, არ არიო“.

მ—ზა

სახსრამ. სადგურში გამეფებულ
ლი სიბინძურის გამო გაჩნდა შავი
ჭირი. სადგურის ადმინისტრაციამ
გაქცევით უმველა თავს. საჭიროა
სასწრაფო დახმარება.

შალი.

დაჯილდოება

კოვნარი. (ქუთაისის რაიონი) განზ
რახულია ფოსტის გამგის დაჯილ-
დოება, რომელმაც სამაგალითოდ
მოაწყო ამზნათების ჩაბარების საქმე,
რის შედეგად მცხოვრებნი დეპე-
შებს ლებულობენ ერთი თვის და-
გვიანებით, ხოლო წერილებს და ქუ-
რნალ-გაზეთებს კი სრულებით არა.
კანსშირელი.

გამგის განცხადება

ს. კანსნი. (ქიათურის რაიონი)
კოპერატივის გასაგემ განცხადება
გამოაკრა, რომელმაც ნათქვამა,
რომ სოფლის მოშები და ღარიბი
გლეხობა ტყვილად ნუ აწუხებენ
თხოვნით საქონლის მისაღებად. რად
გან ასეთი მას არ ყოფნის თავის ძმა-
ბიჭებსა და კულაკობს შორის ვისა-
ნაწილებლად.

გაზი.

შემდგომი შემთხვევა

სად: ხალხითი. (ქიათურის რა-
იონი) სალიეთის რკ. გზის სადგურის
მოლაოე უხეკაძეს, როცა იგი ჩვე-
ულებიანამებო აპოებდა მეზავრის
გატყავებას ხურდა ფულის უქონ-
ლობის მომიზეზებას — გაიჩინა ბოლო
მა მეზავრთაგანმა გააწნა სილა
და ჩაუღლეწა კბილები. დაშავებული
თავს კუთუათ გრძობს.

ფკთიანი.

სასადილოს დაპყრობა

ლანჩსითი. სასტიკი ბროლის
შემდეგ ძაღლების ჯარის მიერ და-
პყრობ-ლ იქნა ადგილობრივი სასა-
დილო. სასადილოს გამგემ ნიშნად
პატივისცემისა წითელი დროშით
და პურძაბილით შეხვდა გამარჯვე-
ბულ ძაღლების წარმომადგენლებს
და აღუთქვა არ მოაკლებს მათ არ-
მიას სად-ლ-ვანშამს.

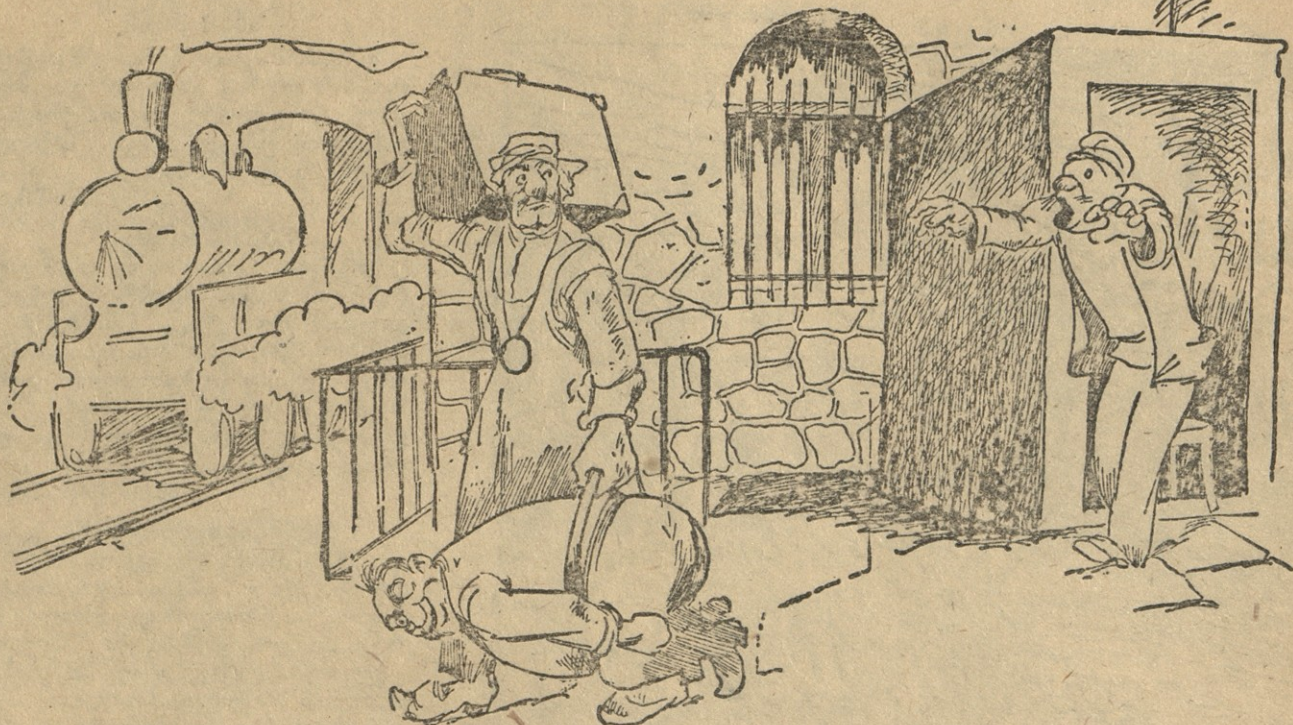
ლიჩაბ.

წინადაგება

მალაქი. (ქუთ. რაიონი) უც-
ხად გარდაიცვალა ადგილობრივი
გლეხი, რომელიც ორი დღე-და-ღა
მე იღვა რიგში — კოპერატივიდან
საქონლის მისაღებად. მიცვალებულს
ჯიბეში აღმოაჩნდა წერილი, რომე-
ლშიც იგი ნატრულობს. რომ სადუ-
ქნო კომ-სისი წვერი ვყოფილიყავი,
საქონელს ურიგოდ მივიღებო და
სიკვდილსაც გადავრჩებოდი.

კიკო.

მგზავ რის ვაყვანის საშუალება ბარგთან ერთად სადგურში მატარებელზე გასამგზავრებლად

რკინისგზელებს

მინისამებს

ნეტავი ჩიტო ნიბლია
არ დაგდნოდა ნარზედა.
გაიფლის მატარებელი
იმსხვრევა მანდ ისარზედა

კონდუქტორებს

სულ ძილი, ძილი...
როდეს გელირსოს
თქვენ ვაღვიძება...
(თქვენს ვაგონებში
უბილეთოელს
არ უნდა ძებნა).

მემაქანაძეებს

შავ ღელსა, წითელ ღვინოსა
განა სოფიილას სმა უნდა?
ხომ ხიდავთ, მატარებელში
წირაზე რომ გადაბრუნდა!

ქანკოვს ხაზს

ქანკოვს ღვინო,
ვარ შენი მსმითი
გინდ იყო თითრი
და გინდ წითელი...
მიტამ არ ღოთო
მატარებელი".

ს ა ღ გ . ო ზ უ რ გ ე თ ი

— კონდუქტორო, გავკილე ბარემ
კარი და შევევიშეთ ვაგონში. ჩვენ
ყველა ტფილისის მგზავრები ვართ.

— არ შეიძლება.

— თუ აო შეიძლება, რატომ არიან
სხვები შიგ?

— ეს თქვენი საქმე არ არის.

— ალბად მისი ბიძაშვილია!

— ალენი ბიძაშვილები ჰყავს?

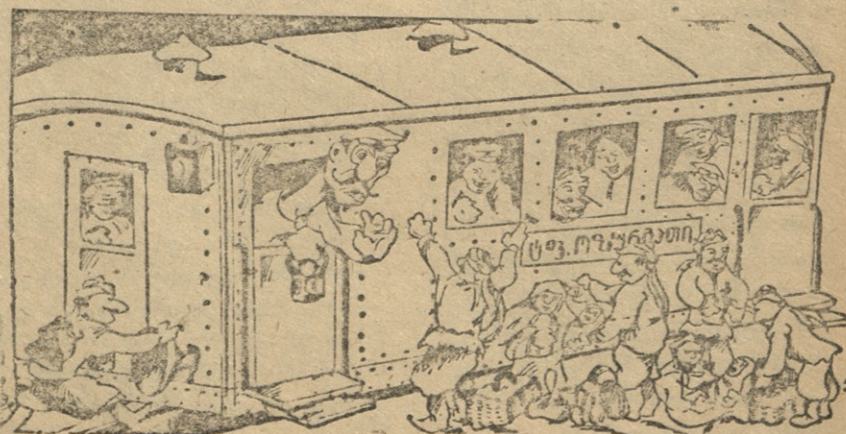
— ზოგი სადგურის უფროსის ნაც-
ნობ - მეგობრობია. ზოგიც - მისი თა-
ნაშემწის და ზოგიც სადგურის მორი-
გის.

— იდეით და იყაყანეთ მანდ. ვა-
გონს ჯერ მაინც არ გავალებ! — იმუქ-
რება ვაგონში მყოფი და ფანჯარაში
თავგამოყოფილი კონდუქტორო.

— გააღე კარი, თვარა შავ ყანჩასა-
ვით წაგრძელებულ კისერს ისე წაგაძ-
რობ, რომ ვერ გაიგებ. — დაემუქრა
ვილაც მგზავრი.

— აბა შინჯე! — თავის მხრით კონ-
დუქტოროც დაემუქრა, მოშორდა ვან-
ჯარას და მიიმალა.

კინი.

ქიკოლო.

გომის თემის (სამტრედიის რაიონის) საე-
ქიმო პუნქტი მოუწყობელია, მას არა აქვს
იატაკი და ქერი, ავადმყოფები სიცივით
მყინდებიან.

ამავე თემის ფოსტა-ტელეგრაფის დამტა-
რებელი არ არის მომარაგებაზე აყვანილი.
შვიდწლედის გაიგო უსურადღებობით სან
წაღებულში გამეფებულა უთავბოლობა.
კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს ილ ჩაჩუ
ას და პღივან აბბ. გიოგაყეს კანკელარია
ში კაცი კერასოდეს ვერ ნახავს, ისინი მუ
დამ ლოთობენ.

მიიჩნო

გომის თემი

ჩვენ გვჯერა რომ გომის თემის
საექიმო პუნქტის გამგე
რიგიანი კაცი არის
ავადმყოფთა- მოამაგე.

და პუნქტს ალბად ამიტომაც
ალარ ხუთავს იგი განგებ,
რადგან ცივი, სუფთა ჰაერა
ავადმყოფებს მეტად არაგნის!

ვინ არის ნეტავი
ამ შკოლის პატრონი?

სად მოწაფეები
გამხდარან ბატონი?

იქნება მის გამგე
ბლუა და მძინარა,
ხულიგანთ ალაგმევას
რისთვის ვერ მიხვდარა?

**კორნი არიან, ტოლნი არიან
(გომის თემი)**

თავმჯდომარე—მდივანი
კოლმეურნეობისა,
მაგალიცად გაღატკა
აქ უზნეობისა!

კორეაურნეობის კანტონა

მუდამ დაიტილმა
მათი კანკელარია,
თვითონ დასერილობენ
ღვინით მთვრალი არიან!

გომის თემის თავმჯდომარემ
გაიგონოს, ვეტყვით ამა:
ფოსტის დამტარებელიც ხომ,
კაცი არის, უნდა ჭამა!

დაპირებით ვერ იცხოვრებს
თუნდ ეს იყოს ასი ადლი,
და ნიანგაც ასე ბოძანებს
გამოსწოვდეს მყისვე ნაკლი!

ქორულის სადგურში დამ-ღამობით ფა-
ნარს არ ანთებენ და გამთებულა სიბნე-
ლე, რითაც სარგებლობენ ჭურღები.

8. ილმელი

ქირულა

აქ ასეა მუდამ
წყველადრა, ბნელა,
სადგურისა უფოსს
ამისთვის არ სცხელა!
ჭურღი-ბა/ა/ი/ბი
სარგებლობენ ამით,
აღრმავებენ შრომას
მუდამ ყოველ ღამით.
მგზავს აჭრიან ჯიბებს
თარეშობენ ლალად,
ნიანგო, გვიშველე
ნახი ჩვირ- დაბა—

და ვისაც ეკუთვნის—
დასცხე ერთი რალს!

XX

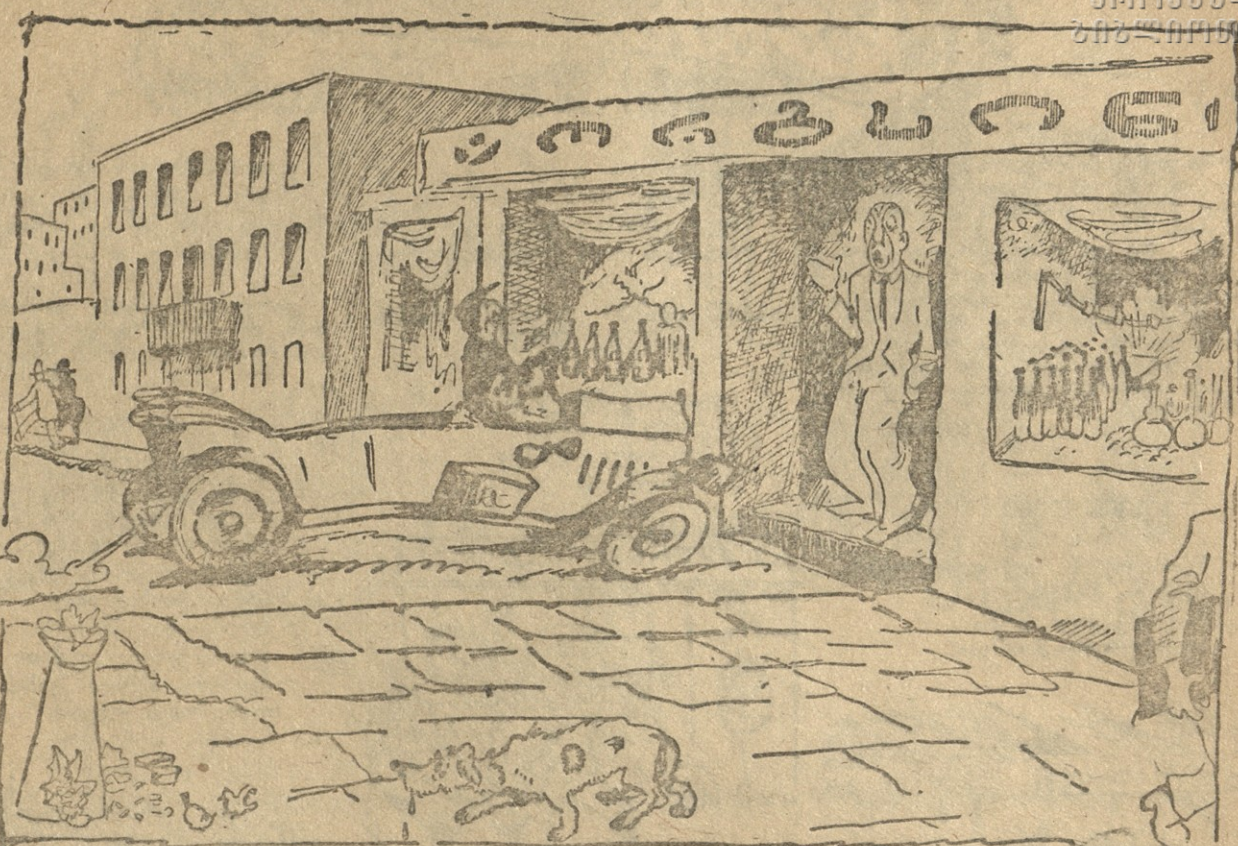
აპსენსის განხვადება

(ახალდაბა)

ათის თავად ვარ სირაძე,
ახალდაბაში,
ტოლი არ მყავს, გეფიცებით
ფულას-ჭამა—
წინად მჭონო სამიკიტნო
ვიყავ ვაჭარი,
ბერიკ-ს-სამს, მიგემნია
ღვინო-მაჭარი,
მუშების წილ სან უვავს
მიღროთვე თავდ,
კარგ ჭამა-სამით იმსჯავსო
ძველებურ თავდას

ახალდაბელი

— საო შიხვალ ამხანაგო?
შო შერი: — უკაცრავად, სამი კიტნი მეგობა.

თვითმკვლელობა

მოჩნებული კოლი მყავდა, ჩემი თავი შემაჯავრა, ერთხელ კეტიც დამიშინა, გამაბრაზა, გამაჯავრა გადაწყვიტე თავის მოკვლა და პიკაროთე რკინის გზელებს, — ზოგს ჩუნთა ვადაჩოლობს, ზოგს ძინაჩეს, ზოგს ფიზიკურებს: — „ნაჩალიკო“ სტრელონიკო“ კონდ „ტორო“ — მამაჩანე, როგორც იცით, თქვენებურად სადმე ჩინში შამაჩანეთ, მიაღწეათ ორთქლმავალი, ჩემი „სული“ ჩაიბარეთ, და გახსოვდეთ სოციალის წინ ეს ანდერძი დაეიბარე: კოლი გაპყვეს მუშკოპელსა — „ჩულქს“ და პულსს, რომ უზადავდ შეილსაც მისი გვარი მისცეს, (ცხვირ-პირიც ზომ მას უფავდა) — მკვდარი თავლომ დაიტრისო — ჩემმა ტურადამ მაღიანმა, გულზე ხელი დამიკრფოს შითელ ხილბანდიანმა „ნაჩალიკო, სტრელონიკო, კონდუტორო, მემანჩანე, როგორც იცით პიკაროთე, სადმე ჩინში შამაჩანეთ, თუ პასუხი ვინმემ გოხოვათ ნურავინ ნუ შემობრალიბთ მსვავსად თქვენი ჩივოლების პიკაროთელს დამბრალეთ.

კობრიბალიძე

ყურმღკრული

სტუდენტთა ქალაქში შევიარე, ერთ-ერთ კორპუსის აივანიდან ასეთი დილოგი შემომესმა. — გამოგიცარიელდა თავი, როგორც ზოო ვეტუინარიულ ინსტიტუტის „ბუფეტია“ მუდამ გაპოკარიელებული, — აგიკოთდეს ეგ ცხვირი, ისე, როგორც სტუდენტთა ქალაქის შეათე „კორპუსი“ — აკოთებულე და იქ სისუფთავის დაცვაზე არავინ ზრუნავს! — გამოცემბაურა მოპირდაბირე. — აგერიოს ოჯახი ისე, როგორც ზოგიერთ ინსტიტუტებში ლექციების ცხრილია არეული, — გამაიგულე უწყლოთ ისე, როგორც სტუდენტთა ქალაქის მობინავე სტუდენტები, — დაგვეტოს სუნთქვა ისე, როგორც სტუდენტთა ამულატორიაა დაკეტილი დილიდან საღამომდე, — ჩაგვიარდა ენა, როგორც ვეტინსტიტუტის მოლარეა ენა ჩაგარდნილი და მისგან კაცი პასუხს ვერ ეღირსება, — გრანე „ნიანგში“ გამოკიმული ისე, როგორც ჩვენი სტუდენტთა ქალაქის ოდმინსტრაციია ხოლმე ეურნალ-გაზეთებში გა მოკიმული და ყურადღებას მინაც არავინ გვაქცევს.

ნიანგში

ქუთაისიდან

თუმც სიმართლისთვის ვიგებ მე ბევრჯერ ტანჯვა-წამმა, მაგრამ მას შენდვა დროა განვლო, საათებმა და წმინდმა, თმენოს დილა ამევსო, გულზე მადნება სეუდები, ითასი წულსაც, რომ გავხდე, მე ძინაც არ დაიბერდები, ქალაქს გარე უბანი ყველამ კი იცის „კიბულა“, მუნ გორხნები აწუდილან კალთები გადაკებულან, ტრეფთარ კი სასადლოოა ფოთერ შვილი გააავტეს, ისძის სულ არღის ლოიალი, ყველა გვიმოწყებს ამ ამბებს, გეროტი ავტოპობილოთ მუდამ ქეიფობს მასთანა, მე როგორღის მსურს გკითხო დასაშვებო ეს გაბა? ის მაე სავლებს მუარეველომს რადგანაც უყვარს ყლოანწია, ი არც გითხარით, არაა ვიზედაცა ვაწუროთ, „პაწია“ და სამ საათზე გამოკჭრის ღამისას — ავტო-გამირია“, არღის ნმაც აედევნება, (ან ეს რა გასაკვიროა?) გეროტი ქვია უსტაბაშს მისი სახელი ასეა; იგი სხვის ცოდენებს დაეძებს, თვითონ ცოდვებით სავსეა

წიფაძე

ნახ. დონს.

დიდი ხანია კალაქ ხონს
არ აზრებდნენ ჩივილი
და პირობე ელენეების
არ ვგონებთ კანკალი.
მსურს თვალწინ გახადვიშალო,
ხიანჯო, მათი ხიენია,
რომ ვგზავდ დას იო პანდურს
და აწვევდნენ უღუპო.
ფოსტისკენ გაუფიქროსთ,
და შეეყიანთ ნიკოსს
(ასეთი „გააჯე“ ფრატიას
ხეტაფი აქვს არ იცოდა)
„დაზღაბილობის“ კოლოფი
ყვიროსს ვამბობთ,
ერთს შევიტოვებთ ისეთსა,
მთლად დაგვიბეჭდა გონია.
ამბობს: კოლია ახლავეარ
მე—ფ რცხალაძე გვაბადა,
ფოტოს ვაჯე ვარ ხონისა,
ლხინა დაძვეული თავადა,
კომპოტორი გახლავარ,
კაპუტოვ ღვინო.
გლებზეა ვაწვადი ზოადა
მივგოს იმით ვებნო
ჩვეს ენტროლით ვესტუმროთ
ენახოთ იმით გვირობს!
რად არ იზრდები ვეკოსათვის
სად არის მათი პირობა?
კბილის ექიმი რჩია:
ექიმი ლუბა თანაო
მეოლე პრაქტიკანტია
სჭირდება იმს წაალო,
მასთან მისულს ავადმყოფს,
რომ ქონდეს სადი კბილია,
ის მახს აჯეს შიჯრდება,
ამაში გამოვდილია.
ხიანჯო უბოზე გვაბულე
შენი უოლადის ჩივილი.
რომ აღმასომის ზოა შეშაქს
დავაწვებნოთ კანკალი
გზები მთლად მიგროვლია
ლადში ასურება ყველანი
სხვა ცნობას შეძლეა მოაწვდო
თარგმ არ მყოფის მითა

უმიყარი

— წუნი მართლა მოიხამო თქვენსქარხანაში?
— მოიხამო, როგორ არა. ამ სიტყვას ახლა აღარაფერ აღარ ახსენებს.
წუნის ნაკვლად ნარჩენი იხმარება.

სახკომბტრისტს და
ტფილის ცეგბტრესტს

დღეს ფართოდ არის უველგან გაშლილი,
სოციალიზმის და დამკვეთობა.
ტფილისსკეგბტრესტში კი ამის ნაკვლად,
სუფევს კანკალით „დადამკვეთობა“.
სულაბევენ ღვინოა, გოქს. ინლატრებს,
სიმსუქნისაგან ასკვებთ კანი.
ივებენ ჯიბებს... ქიფავს სუფევლა:
დღი, პატარა, გამეგ მიმტანი.
სასალოლოში არ შეისვლება,
შენვალ და ვიი ამ შესვლის წუთებს,
მოვიტანებენ „სოუსს“ ან „ბაროსს“
უთვალავს ნახატი შიგ დამკვეთალ ბუბებს.
იდვილოკს ყველას არ შეეცნები,
(არ შეხვედრია სუყველგან შევლა).
მხოლოდ მეორე რაიადვილოკოს
ვერ მოაზრებულეს „ნიანგის“ წყევლაც...
ან კი რაი უზამს წყევლა „წყველებს“,
გაიტიანებენ წყევლას და გზობას,
თუ ბასრი კბილი არ მოხვდა თავში
შქაფეე მშა-ბიჭთა შემადგენლობას.
ცოლებს აძლებენ დამკვეთ წიგნაკებს,
(კალსინდარიშვილს ასე სჩევეია),
მშა-ბიჭებსაც რომ აჯილოდოვებენ.
ეს მუშგლებინში გასარჩევიია.

პ.კ.პ.

გოლოზი

მნახმს (ქუთაისი) იწერებთ:
ფეხსაცმელების ფაბრიკის თანამშრომლები
ბი იროდს ქ-ია და ვალიყო ახ-ნი ქორწი-
ლებში დადიან, სამუშაო დღეებს აცდენენ
და შემდეგ გაღვნილები ქარხნის ეზოში
ძინებენო.

ამის მიხედვით ხელ ავდიოდა შეიძლება
გავიგოთ მათი უებარი წამლის დოზა და
ხარისხი: ვინაიდან ვალიყოს და იროდის
ნუნუა ყვარებნით მაგარი, მათ სხვა „რაც-
ხაც“ დაქირდებათ მაგარი.

მცხეთელს. მცხეთის მუშკოთობის ნოქარ
ზე ალაფიებზე იწერებთ:

მუშკოთობში მოკალათდა
აქ შაოიკო— ნოქარიო,
საქონელი გააოცოა,
იციოთონ თვალი მოვკარიო:
მისი „საქმიანობა“ ბოლოს ასე დავერ-
გვიანებულა:

„ქურდობის დროს შილიცია
მოვიდეს და წაადგესო;

აქაც კარგი კაცი ხეო,
იქ ნათელი დაადგესო.

სწორედ ანისთანა შემოხვევებზედა ნათ-
ქეაი. „შუბი ხალთაში არ დაიმალება“.
(ალაფიემ კი აღზად ეს ანდახა ასე შეა-
ბოლუა: „შალიყო ალაფიე განასხლში არ
დაივალეზოა“).

მილსსს (სიღნაღი) და არა მარტო მილ-
ხას. რატომ არ კადრულობთ მოთხრობით
წიროს? თქვენი თავი პარხასს მწვერვალზე
გაოციათ და სინამდევლემი „პოეზიის“ ჩო
ჩორზე ხიხარო. კეთილ ინებეთ ჩამოხტით
სწვრივ არიზაულად!

ანდროშვილს (მალაკი ქუთაისის რა-ნი)
ჩვენ გაგვაკვირვა თქვენი წიარის განცვი
ფრებუს ეილოდ.

მალაკის ებოს ხასადილოში არა ჩვეუ-
ლებრივი ამბები ხდება „ბულეტენი“ კოლი
ლი მიკიტანი პაჭულია ტემშელაშვილი ყო
ველდღე მთვრალიაო.

რა არის აქ აზრ-ტელებრივი ნუთუ არ
იკოა რომ თქვენი ჩვეულებრივი მიკიტანი
ბუფეტრიკი? ჩვეულებრივად მთვრალი
იქნება?

გოგონა დნელი დელეგატი

ნახ. კოსტოვლატოვის.

განწირულ კაპიტალისტურ სისტემას ვეღარ ჰშველის უამრავი კონფერენციები, რომლებზედაც ამოუცდილობენ კრიზისის დანდევას. მათა კლასის პრობემის გაუარესების ნიადაგზე.

თავს დაადგება იმით კრებას წითელი მუშტი;
კონფერენცია ამით ხდება მრისხანე კუშტი;
იბერებიან ბრაზისაგან ვით ფუჟ ბუშტი...
გაბერილ ბუშტებს მალე გახეთქს წითელი მუშტი.